UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn die sancto pasce. Textus euangelij Marci cap xvi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

aliud ab hoīe requirit ſancta ꝛ ſingularꝫ
illa maieſtas: ꝑter ſolā cordis innocētiaꝫ
quā ſi ds obtulerit deo: ſatꝫ pie ſatisqꝫ re
ligioſe litarit. Hec ille.

Quātū ad tertiū tāgit ānūciatio quaꝫ
fecit angel⁹: cū dr. (Rn̄dēs aūt angelus)
id ē loqns. Lꝫ enim rn̄ſio ꝓprie ſit ad iter
rogantē: tamē vocabulū extēſū eſt ad oēꝫ
locutionē. (dixit mulieribꝰ) nihil dicens
ad impios cuſtodes. (Nolite timere vos)
Hiero. quaſi dicat. Illi timeant in quibꝰ
ꝑmanet incredulitas. ceterū vos qꝛ Ieſū
queritis crucifixū audite; quia ſurrexit.
ꝛ ꝓmiſſa ꝑfecerit. Hec ille. Vn̄ ſequitur.
(Scio em̄ ꝙ ieſum qui crucifixus eſt qri-
tis. Non eſt hic) ſcꝫ ſm̄ p̄ſentiā carnis ſm̄
Raba. Quis vbiqꝫ ſit ꝑ diuinitatē (Sur-
rexit em̄ ſicut dixit.) Chryſ. qſi diceret.
Et ſi mihi nō crediſ: illi⁹ memētote ꝟ-
boꝝ. Cōſeqnter aliā adducit ꝓbatōēꝫ di
cēs. (Venite ꝛ videte locū vbi poſit⁹ erat
dn̄s) qſi diceret. Loc⁹ vacu⁹ ē: ideo ſcito-
te qꝛ ſurrexit (Et cito euntes dicite diſci-
pulis ei⁹) Btūs marc̄. dicit ꝙ addidit (et
petro) Hiero. Dicit aūt ſpēaliꝰ petro. qꝛ ſe
indignū iudicabat diſcipulatu: dū ter ne
gauit magr̄m. Sꝫ pctā p̄terita nō nocēt
qn̄ nō placēt. Hec ille. (quia ſurrexit) Eſt
aūt ſciēdū ex doctrīa ſancti Tho. iij. ꝑ. q.
lv. ꝙ ſuppoſito ꝙ chr̄i reſurrectio manife
ſtari debuerit: nō debuit oībꝰ manifeſta
ri ſeu reuelari. Sicut em̄ dr̄ b. Dionyſi⁹.
li. de cele. hierar. diuine reuelatōēs ꝑ ſupi
ores ad inferiores deriuanſ. Et intellige
ſupiores amore: nō aūt ordine: niſi ceterꝫ
paribꝰ ꝛ publice. Mittunſ aūt mlieres
qbꝰ p̄mo reuelata eſt: teſtificari illā. n̄ ad
populū: qꝛ eis nō licet publice loqui: ſed
ad domeſticos: vt ſicut mlier p̄mū nūci-
um detulit mortis ad virū: deferret etiaꝫ
vite chr̄i reſurgentis i glīa. ac ꝑ hoc pate
ret nō ex ſexu ſed ex meritis in glīa futurā
eſſe drn̄tiā. Non aūt fuit ꝯueniens vt il-
lū aliq̄ viderint reſurgentē: qꝛ illa reſurre-
ctio trāſcēdit cōem hoīm noticiā q̄ꝫtū ad
terminū a quo ꝛ ad quē: qꝛ a ſtatu morꝫ
ad immortalitatē fuit: ideo debuit p̄mo ꝑ
angelos notificari. Reſuſcitatio aūt laza
ri ꝯgnſcibilis fuit a nobis quo ad ſminuꝫ
ad quē: qꝛ fuit ad vitā mortalē. ꝛ aſcenſio
chriſti quo ad terminū a q̄. ideo vtrūqꝫ ho
rū fuit videntibꝰ diſcipulſ. (Et p̄cedꝫ vos
in galileā.) Sed q̄re dr in galileā: cum p̄-
mo nō in galilea ſed in hierlem ſit viſus:
Ad hoc dicit s. Tho. ꝙ hoc fit p̄mo ad
oſtendendū ꝙ ille erat q̄ ꝯſueuit cū eis cō
uerſari in galilea. Scd̄o vt liberarenſ a ti
more. qꝛ in galilea ſecuri⁹ cōuerſabanſ q̄ꝫ
in iudea. Tertio pt dici ꝙ in hierlm viſ⁹
eſt ab aliqbꝰ diſcipulſ: ſꝫ nō ab oībꝰ ſilſ: ſed
in galilea vt dicet̄ cras. (ibi eū videbitꝫ)
omnes ſilſ. (Ecce p̄dixi vobis) qſi diceret.
Explete et vos nunciū veſtꝝ ſicut ego fe-
ci. In hac parte eſt morale documētū
ꝙ chr̄m glīoſum videre deſiderātes de-
bent in galileā ꝓficiſci. q̄ interp̄taſ trāſmi
gratio. Opꝫtet em̄ a viciis ad ꝟtutes trāſi
re. ꝛ a p̄ſenti vita ad futurā.

In die ſancto paſce. Textus euangelij Marci cap. xvi.

Maria magdalene ꝛ ma-
ria iacobi ꝛ ſalome eme
runt aromata vt venien-
tes vngerēt Ieſum. Et
valde mane vna ſabbatoꝝ veni
unt ad monumētū orto iam ſo-
le. Et dicebant ad inuicē. Quis
reuoluet nobis lapidē ab oſtio
monumenti. Et reſpiciētes vi-
derūt reuolutū lapidē. Erat q̄p
pe magnus valde. Et introeū-
tes in monumētū viderūt iuue
nem ſedentē in dextrꝫ coopertum
ſtola candida: et obſtupuerunt.
Qui dicit illis. Nolite expaue
ſcere: Ieſuꝫ queritis nazarenū
crucifixum: Surrexit: nō ē hic
Ecce locus vbi poſuerunt eum
Sed ite dicite diſcipulis ei⁹ et
petro quia precedet vos in gali
leam. ibi eum videbitis ſicut di
xit vobis

Maria magdalene
ꝛ maria iacobi ꝛc. Mar. xvj
Totū p̄ſens euāgelium ex di

ctis in p̄cedenti patz: excepto eo q̄ꝺ dicit:
valde mane orto iam ſole Nō em̄ videt ꝙ
eſſet ortus ſol. Primo: qꝛ Matth. dicit ꝙ
erat valde mane. Scđo qꝛ Luc. ꝺt ꝙ val
de diluculo. i. in aurora. Diluculū em̄ ꝺr:
q̄ſi dieſluculū. i. diei pua lux. Joā. aūt ꝺt:
cū adhuc tenebre eſſent. Soluit āt Aug.
de ꝯſen. euange. ꝙ venerūt in aurora: q̄ ali
q̄d de luce ꝛ aliq̄d de tenebris retinet. Et
tūc vt ait ortus erat ſol in ſuis radijs ꝛ nō
in ſua ſubſtātia. Vel ſm̄ alios mane a do/
mo ſua receſſerūt: ſed orto ſole venerūt. i.
ꝑuenerūt ad monumētū. Omiſſo āt euā/
gelio circa chr̄i reſurrectiōem: de q̄ in eo
agit: videnda ſunt tria. ſ. reſurrectiōez p̄ce
dentia: cōcomitantia: ꝛ ſequentia.

Quātū ad p̄mū dico ꝙ chr̄s poſt mor/
tē ꝛ an̄ reſurrectiōez deſcēdit ad inferos.

Eſt aūt ſciendū circa hoc ꝙ ſm̄ ꝙ ꝓbat
tā naturalis ph̄s q̄ȝ aſtrolog⁹: tot⁹ mūꝺs ē
ſpheric⁹: ꝛ integrat ex. xiiij. ſpheris: vl̄. xv
ſm̄ aliq̄s: vt in p̄cedēti euāgelio tactū eſt.
Et in medio oīm eſt terra: q̄ nō ꝑfecte cir
cūdat ab aqua marꝫ: vt ptꝫ: qꝛ vbi nos ſu/
mus: nō eſt coopta. Quidā aūt dicūt ꝙ i
oīb⁹ alijs ſuis ꝑtib⁹ ē̄ ꝯpta. Sed dn̄s Al/
bertus ſuꝑ lib. metheo. tenet ꝙ ſicut ē hic
diſcoopta: ita ꝛ a ꝑte oppoſita: ꝛ mare duo
facit litora: vnū h̄: ꝛ aliō ibi: ꝛ ip̄m rema/
ne ſicut zona trāſiens ꝑ polos mūꝺi: ꝛ ꝑ ori
entē ꝛ occidentē. Sic aūt ꝺt ſā. Tho: iiij.
di. xliiij. q. iij. nō eſt certū vbi ſit infern⁹: vt
dicit Aug. ꝛ mgr̄ recitat. vn̄ ꝛ Greg. in li.
iiij. dial. nō audet vbi ſit diffinire. Quidā
ḡ vt ibidē Greg. ꝺt: illū eſſe aſſerūt in q̄dā
ꝑte terre. quidā v̄o dicūt ꝙ eſt ſub orbe tri
ſti. i. in ꝑte oppoſita nobis. q̄ꝺ Iſiꝺ. videt
ſentire cū dicit: Sol ꝛ luna i̅ ordine quo
creati ſunt ſtabūt: ne impij in tormētꝫ poſi
ti eoꝝ luce fruant. Hec aūt rō nulla eſſet
ſi dānati eſſent ſub terra infra terrā. Py/
thagoras v̄o locū penaꝝ dixit in ſphera i/
gnis eſſe. alij dicūt ꝙ ſub terra ē in medio
vel circa mediū ip̄ius terre. q̄ꝺ Greg. ꝓba
bilius iter oīa p̄dicta ꝓbat: Tū qꝛ ꝺr ifer/
nus eo ꝙ ſubt⁹ iaceat: Tū qꝛ Apoc. v. ad
ſcandā triplicē rōnaliū creaturaꝝ māſiōz
ꝺr neq̄ȝ in celo neq̄ȝ in terra neq̄ȝ ſub terra
Idē oñdit Aug. xij. ſuꝑ Gen̄. mlt̄iplicitér
Sūt aūt ples inferni: ſicut docꝫ s. Tho.

vbi ſ. Sūt em̄ q̄ttuor. ſ. infern⁹ dānatorū
in q̄ ſunt tria. ſ. tenebre p̄uatiōis gratie: et
p̄uationis gl̄ie: ꝛ pena ſenſus. Infernus
pueroꝝ: in q̄ ſunt duo p̄ma. ſ. p̄uatio gr̄e ꝛ
gl̄ie: nō aūt pena ſenſus. Infern⁹ purgan
doꝝ: in q̄ eſt ſcđm ꝛ tertiū: nō aūt primū:
id ē p̄uatio gr̄e. Et infern⁹ patꝝ: in q̄ eſt
ſcđm tm̄. ſ. p̄uatio gl̄ie. Quidā aūt iſta in/
ferna q̄ttuor loca diſtincta in medio terre
eſſe exiſtimāt: ſicut ſunt diſtincte cameru/
le in medio pomi. Quidā v̄o exiſtimāt ꝙ
vna ꝛ eadē ſit domus in q̄ p̄dicta penarū
varietas inuenit: ꝛ hoc vt dicit ꝓbabilius
eſt. Chr̄s ergo vt patꝫ ex dictis ſcti Tho.
iij. par. q. lij. ad infernū deſcēdere fuit ꝯue
niens. Primo vt ſicut noſtrā mortem ſua
morte fugauit ita fugaret ſuo deſcenſu no
ſtrū deſcenſum. Scđo vt victo diabolo i/
de captiuos educeret. Tertio vt ſuā pote
ſtatē in inferno mōſtraret viſitādo ꝛ illū
nando: ſicut fecerat in mūꝺo viuēdo ꝛ mo/
riendo. Lꝫ aūt vt idē dicit. iij. di. xxij. i paſ/
ſione ſoluerit preciū ꝛ amouerit impedime
tū viſionis diuine. vnde ꝛ ſcti ſtatim vide
rūt deū: tn̄ ꝯueniēs fuit ip̄m deſcēdere: vt
aſſumeret omnes defect⁹ nr̄os ꝛ ꝯſequen
ter ip̄m deſcenſum. Nō em̄ ſonat in malū
deſcendere ad infernū ſpoliandū. Nō aūt
deſcendit ad infernū damnatoꝝ per eſſen
tiam: ſed ſolum ad limbū patrū: quia ſolū
illos viſitauit loco: quos viſitabat gratia
Et intellige dictum ſcti Thom̄. de gratia
conſummata: id eſt gloria: qua patres tm̄
viſitauit. In vno tamen inferno exiſtens
ꝑ eſſentiam: per effectum erat in omnib⁹.
Unde damnatos increpauit de incredu/
litate ꝛ malicia: ꝛ purgandis dedit ſpem
glorie ſtatim pacta purgatione: iuſtis aūt
dedit lumē glorie. Quid aūt pueris dede
rit: a ſancto Tho. nō habet: niſi ꝙ aliquā/
do dicit ꝙ omnib⁹ infernalib⁹ ſuā deitatē
patefecit. Cōtraxit aūt ibi aliquā moram
ſic vt ſimul anima ꝺ inferno ꝛ corpus exi
ret de ſepulcro. Et hoc primo vt i hoc fra
tribus aſſimilaret. Scđo vt in reſurrectiō
one nouā vitā inchoaret: q̄ntum ad aīa/
rū liberationē ꝛ corpoꝝ reſurrectiōz i ſua
reſurrectiōe inchoatā. Iſtos tn̄ ſubito li/
berauit illūinando ꝑ gl̄iam: ꝛ ꝯfringēdo
vectes. i. reat⁹: a q̄b⁹ impediebant: nō aūt

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

educendo de inferno. Vñ latro fuit cū eo
in paradiſo.i.viſiōe diuina: nō aūt in pa/
radiſo terreſtri: neqꝫ ī celo vt importat lo
cum in quo deꝰ videt̄ ex cōgruo. Libera/
uit autez inde ſctōs patres: quia eis dedit
aditū ad glīam ſoluēdo a reatu pene pec/
cati Ade. qui erat mors corpis ꝛ p̄uatio
glorie. Nā peccati mortē deꝰ fuerat cōmi
natus: ꝛ eū de paradiſo eiecerat. A reatu
āt actualiū ꝛ ꝑſonaliū pctōꝝ: ꝑ fidez chri
fuerāt liberati. Nō aūt inde liberauit da/
mnatos: quia eis paſſio ſua nō fuit appli/
cabilis ꝑ charitatē: ſine q̄ non eſt remiſſio
peccatoꝝ. Ille aūt deſcenſus nō erat libe/
ratorius: niſi virtute ſue paſſiōis. Neqꝫ ēt
pueros cū originali decedētes: qꝛ carebāt
gratia ꝛ fide ꝓpria: ꝛ fidei ſacramēto adhi
bito ꝑ fidē alienā: ideo nō erāt ab origina/
li peccato mundati. Neqꝫ etiaz liberauit
anias a purgatorio. niſi ſi q̄s inuenit tꝉes
q̄les ſunt ille q̄ mō liberant: q.ſ. eſſent ple/
ne purgate. Sua em̄ paſſio nō habuit tē
maiorē virtutē q̄ꝫ modo. Sed ꝯtra: q̄a
tales liberauit a reatu originalis peccati:
ergo ab oi alio. Debuit em̄ ꝑfecte illos li/
berare: ſicut ꝛ in hac vita ꝑfecte ſanabat.
Ad hoc dicit ſan. Tho. ꝙ nō eſt ſimile: q̄a
ea a quibꝫ in hac vita liberauit erāt ꝑſona
lia ꝑtinentia.ſ. ad liberatos tm̄. Purgato/
rij aūt aias nō liberauit ab aliq̄ reatu ꝑſo
nali: ſed a reatu nature ꝛ cōmuni oibus q̄
lis erat reatus originalis peccati. Iſta tn̄
ſunt intelligenda: vt dicit dn̄s Vincen.
ſm̄ rigorē iuſticie: ſecus aūt ſm̄ miſc̄diaz
ꝛ ſpecialē grāz. Et hoc idē innuit ſ. Tho.
iij. di. xxij. q. ij. ar. ij. q. vi. Oīa p̄dicta ſūt
ſcti Tho. in. iij. par. vel in. iij. ſniaꝝ. Si
quis aūt q̄rat: quō aia ſepata localit̄ mo
uetur. Dico ꝙ mouet̄ eo mō q̄ angelꝰ: ap/
plicando ſuā virtutē loco: tangēdo locuz:
vel eo ꝙ a loco tangat̄. Vtrūqꝫ em̄ ſufficit
ad talem motuz localem: ſiue naturalit̄ h
fiat: ſiue diuinitus: quod magꝫ veꝝ videt̄
quibuſdam. Nō autē mouet̄ mouēdo ali
quod corpus: quia aia ſeparata nō pōt ni/
ſi diuina virtute corpa mouere localit̄: vt
dicit ſanctꝰ Tho. j. par. q. xvij. Sed ꝑ
his ſciēduz eſt: ꝙ ſi motꝰ localis aie ſe/
parate ſit ꝑ ꝯtactū corpis q̄ aia mouēdo
tangit corpus: nō poteſt moueri niſi diui/
nitus. ſi ꝓo ſit ꝑ ꝯtactū q̄ tangat̄ a corpe il
lam detinēte vel circūſcribente: hoc pt̄ q̄/
dem fieri naturalr̄ virtute angeli ſed n̄ vir
tute aie vel corpis: qꝛ corpꝰ nō pōt natu
raliter agere in aiam vel ecōtrario: ſed an/
gelus ſꝫ aliq̄s ſaltē diuinitꝰ: cū poſſit an/
gelum alligare: etiā poterit aiam alligare
corpi. Ex quo vlterius videt̄ ꝙ corpꝰ age
re poſſit in aiam vt inſtrumentū angelicū
illam circūſcribendo ꝛ detinendo. De mo
tu aūt p̄dicto angeli habes ſupra feria. vj.
poſt primā dn̄icam q̄drageſime. Et d̄ mo
tu anime chri dicit Capreolꝰ. iij. di. xxij.
Poteſt ergo dici: ꝙ aia chri in toto aliq̄
tpe eſt in corpe: lꝫ in eo nō quieſcat ſed ad
exitū diſponat̄: puta trigintatribꝫ annis:
ꝛ ī vltimo inſtanti illius tpis extra corpꝰ
eſt. Et in illo inſtanti pōt eſſe in inferno:
vel in celo: vel in alio loco vbi deo placue
rit. Cū em̄ abſoluit̄ a corpe q̄ntum in ſe ē
remanet nuſq̄: quia a nullo loco depēdet
ideo applicabilis eſt ad oēm locū indiffe/
renter: quia ab oibus eque diſtat cū a nul
lo diſtet. Eſt āt notandū ꝙ ſi quid toto
aliquo tēpore quieſcat alicubi: neceſſario
etiā eſt ibi in vltimo inſtanti illius tēpoꝛꝫ:
vt ꝓbat ſan. Tho. j. q. liij. ar. iij. ſed ſi ibi n̄
q̄eſcebat ſed diſpōebat̄ ad eſſe alibi: ſecꝰ ē:
q̄a in vltimo eiꝰ inſtanti pōt eſſe alibi ſiue
ſub alia diſpoſitione: ſicut toto aliq̄ tpe li/
gnū eſt ſub forma ligni a q̄ mouet̄ ꝑ ignez
calefacientē ꝛ in vltimo eiꝰ inſtanti ignit̄
Sciendū eſt etiā ꝙ nō dico aiam a corpe
ad infernū moueri in īſtāti: ſed mouet̄ in
toto tpe quo diſponebat̄ ad mortē ꝛ in vl
timo eius inſtanti: ſicut ignis generat̄ in
toto tpe q̄ lignū diſponebat̄ ad cōbuſtiōz
ꝛ in vltimo eius inſtanti. Vel mouet̄ in
tpe diſcreto cōpoſito ex inſtātibꝫ: q̄ꝝ q̄dli
bet pōt coexiſtere m̄lto tpi phyſico. Vñ ī
vno inſtāti fuit in corpe: qd̄ coextitit. xxx/
iij. annis: in alio aūt fuit in limbo. Et iſtō
ſcōm ſic̄ incepit: cū vltio inſtanti p̄dictoꝝ
ānoꝝ. Nullū āt iſtoꝝ duoꝝ inſtātiū ē tp̄s
ſꝫ vtraqꝫ ſil̄ ſt̄ vnū tp̄s. Et ſic ēt applicatō
anie ad ſuū corpꝰ: l̄ ad ignē inferni: nō eſt
motꝰ ſꝫ ꝑs motꝰ. Vtraqꝫ āt ſil̄ vl̄ ſucceſ/
ſio vtriuſqꝫ ē motꝰ. In tꝑibꝫ ei ꝑs motꝰ n̄
ē motꝰ: ꝛ ꝑs tpis nō ē tp̄s. Nec tn̄ dico ꝙ
aia ī īſtāti ſepatōis n̄cario ſit ī inferno vel

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

purgatorio vel celo: ſed dico ꝙ poteſt eſſe
q̄uis etiā poſſet eſſe alibi ⁊ in magno tē-
pore ad dicta loca moueri: ſi iuſticia diui-
na requirat. Sciendū eſt etiā ꝙ aīa chrī
ad infernū cū luce corꝑali deſcēdit: vt ha-
bet in euāgelio Nicodemi. ⁊ affirmat ſan.
Tho. iij. di. xxij. vbi dicit ꝙ fuit ꝯueniens
vt ſicut inferiores tenebras expulit ꝯſiue
ſue deitatis: ita ⁊ exteriores expelleret ꝓpt
p̄ſentiā ſue humanitatis

Quantū ad ſcōm tria ſūt ꝯſiderāda. ſ.
reſurrectōis neceſſitas. reſurrectōis op-
tunitas: et reſurrectōis qualitas. Quātū
ad primū ſciēdū ē ex doctrina ſcti Tho.
iij. p. q. liij. ꝙ ꝯueniens fuit chr̄m reſur-
gere. Primo ꝓpt iuſticiā dei: ad quā ꝑti-
net exaltare ſe ꝓpter deū humiliātes. Se-
cūdo ad ꝯfirmationē fidei noſtre: vt chri-
ſtū deum credam⁹. Tertio vt nos mēbra
speremus reſurgere ex q̄ caput ſurrexit.
Quarto vt diſcam⁹ in nouitate vite ābu-
lare. Quīto vt ſicꝫ ꝑ ſuā hūiliationē nos li-
berauit a mal': ſic ꝓmoueret ad bonū ꝑ ſu-
am glificationē. Debuit aūt reſurgere t'-
tia die. q2 debuit reſurgere cito ne decre-
ceret eius diuinitas. ⁊ tamē debuit ꝯhe-
re morā in morte: vt vera mors appareret
⁊ vera hūanitas. Hec aūt mora fuit triū
dierꝫ: q2 nō ꝯtingit eū qui vider mortu⁹ et
eſt viuus infra hoc tempus nō oſtendere
ſigna vite. Itē ad cōmendationē ternarij
numeri: qui eſt numerus omnis rei. vt pꝫ
lib. de celo et mūdo. Itē vt nos a dupli
ci morte liberaret. ſ. aīe ⁊ corꝑis: q2 ſunt
tenebroſe ꝓpter culpam. Una ſua q̄ ē lux
ꝓpter iuſticiā. vnde fuit in morte vna die i
tegra ⁊ duab⁹ noctib⁹: et ꝓpt m̄lta alia.
Quō aūt trib⁹ dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹ fuit in
corde terre vide fer. iiij. poſt p̄mā dn̄icam
q̄dragesime. Et nota ꝙ chr̄s prim⁹ int'
oēs hoīes ꝑfecte reſurrexit: q2 ipe prim⁹
reſurrexit a morte: et neceſſitate ⁊ poſſibi
bilitate moriēdi. omnes aūt q̄ ante chriſti
aduētū vl' ꝑnte chr̄o ſurrexerūt denuo ſ'
mortui. De his aūt q̄ in ei⁹ paſſiōe ſurre
xerunt: dubiū eſt ſm Hiero. in ſmōe aſſū-
ptionis ꝟgis. Etſi nō ſunt denuo mortui
poſt chr̄i reſurrectionē ſurrexerūt: vt idē
dicit ſuꝑ Mat. Aug. aūt ad euo. tenet aſ-
ſertiue ꝙ denuo ſunt mortui. cuius ratio

nes ſunt efficaciores. Cauſa aūt principa-
lis reſurrectionis chr̄i fuit diuina virtus.
inſtrumētal' ꝟo fuit aīa ⁊ caro eius: q̄ ſēꝑ
tū erant diuinitati vnita. Corp⁹ ei aīam
⁊ aīa corpus reaſſumpſit. Hec oīa ſūt ſan
cti Tho. vbi ſupra. Quātū ad ſcōm de
oportūnitate ſiue de hora reſurrectionis
ſunt varie opiniōes. Hiero. ei i. li. xij. q. ſic
dic. Veſpe ſab. ait Mat. Mar. ꝟo: ⁊ val
de mane vna ſabbatoꝝ veniūt ad monu-
mentū. Hui⁹ q̄ſtionis duplex eſt ſolutio.
Aut em̄ nō recipim⁹ ꝯ marcū oib⁹ grecis
libris pene hoc capitulū i fine habētibus.
Aut vterqꝫ verꝫ dixit. Mat. qn̄ dn̄s ſur-
rexit. i. veſꝑe ſabbati. Mar. qn̄ vidit eum
maria magdalēa. i. mane. Hec ille. Et
nota ꝙ ꝑ veſꝑe Hiero. accipit ſero. i. nocte
Idē cū Hieron̄. vider ſentire Amb. q̄ ſuꝑ
Lu. ait. Nō veſꝑaſcente die: ſꝫ noctis ve-
ſꝑe dn̄s ſurrexit. Deniqꝫ grec⁹ ſmo ꝓ ve
ſꝑe habet ſero. Sic ergo dn̄s nō veſꝑtino tē
pore diei: ſed ſero. i. ꝓfunda nocte ſurrexit
Hec ille. Motiua aūt Amb. ſt. q2 ſic mu
lieres potuerūt adire monumētū q̄eſcen-
tib⁹ cuſtodib⁹. ⁊ q2 p̄ncipes ſacerdotū di-
xerūt: ꝙ diſcipuli nocte tulerūt illō. ⁊ q2 q̄
dam mlieres chriſtū ſurrexiſſe ſciuerunt:
q̄. ſ. nocte vigilarūt: q̄dā nō: vt illa Ma-
ria de q̄ Ioā. narrat: q̄ ſm Amb. nō ē ea-
dē cū ea de q̄ loquit' Matt. ⁊ de q̄ infra.
Itē q2 Sāſon i typū reſurrectōis media
nocte tulit portas gaza. Itē q2 vt dr ma
giſter hiſt. apl'i tradiderūt ea nocte nō di
mitti populū ab eccl'ia vſqꝫ ad ꝓfundam
noctē. Aug. āt in. iiij. de tri. tenet ꝙ ſurre-
xit i diluculo. ⁊ idē tenꝫ s. Tho. Et huic
atteſtat' vt dic mgr̄ hiſt. ⁊ aſſentire videt'
eccl'ia: q̄ matutinas laudes ꝓ dn̄i reſurre-
ctiōe celebrat. Credo tn̄ ꝙ oim iſtoꝝ fuit
vna ſn̄ia ꝙ dn̄s ſurrexerit i diluculo. ita ꝙ
in ipo inſtāti eruptōis aurore chr̄s verus
lucifer erupit de ſepulcro: ſic⁊ eadē hora
vēiet ad iudiciū ſꝫ s. tho. i. iiij. Et ſic chr̄s
q̄draginta horis fuit mortu⁹. ſ. q̄ttuor ve
ſꝑtini paſceues: ⁊ trigintaſex duaꝝ nocti
um et vni⁹ diei. ſicut etiā q̄dragīta dieb⁹
fuit in terris poſt reſurrectōez. Tūc autē
pōt dici ⁊ ꝓfūda nox q̄ vſqꝫ ad illō pūctū
durat. ⁊ dies q̄ i illo pūcto incipit. Medi
um ei pt ab extrēis denoiari vtriſqꝫ. vt pꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

v.phyſic. Motiua aũt vtriuſq; ptis nihil
aliud q̃ hoc pbãt. Tũc eñ potuerũt cuſto
des deſcere: ⁊ tũc veniẽtes nocte venerũt
Quãuis dici poſſit q̃ pncipes ſacerdotũ
mentiebant. ⁊ ſiue eadẽ fuerit materia ſi//
ue alia: nihil intereſt. qꝛ rem oĩno ſciuit pꝰ
factũ: ⁊ nõ ante neq; tũc. Nullus ḡ nocte
ſciuit chriſtũ ſurrexiſſe: q̃uis gẽs ſciuerint
eũ ſurrexiſſe nocte. i. diluculo. Ad factum
aũt Sanſonis dꝛ pmo q̃ nõ oportet figu
rã ⁊ figuratũ in omnibꝫ ꝯuenire: cũ ſint ſi
milia ⁊ nõ idẽ. Oĩa ei ſilĩa ſt diſſilĩa i ali
q̃. Dꝛ ſcdo q̃ media nox nõ ſolũ dꝛ iſtãs
medie noctꝫ: ſꝫ totũ tps ei ex vtraq; pte
ꝯiunctũ: qd̾ eſt int̾ vltimũ ⁊ pmũ inſtans
luminis diei pterite ⁊ ſeq̃ntis. ⁊ in h̾ tpe.
idẽ in termino huiꝰ tpis chꝛs ſurrexit.
Ad alia etiã ptꝫ facilit̾. Quantũ autez
ad tertiũ de qualitate reſurrectõis ſeu re//
ſurgẽtis ſciendũ eſt ex doctrina ſcti Tho.
iij. p. q. liiij. q̃ chꝛs ſurrexit cũ corpe vero.
qꝛ de rõe reſurrectõis eſt vt idem nume//
ro reſurgat quod p mortez ceciderat. Qꝛ
tamẽ corpus gl̾ioſum eſt ſpũale. i. ſpiritui
ſubiectũ: i ptãte bti ẽ videri vel nõ videri
Et ſub hac vel illa effigie poterat chriſtꝰ
videri a videntibꝫ. Et v̾tute dei potuit ſi
mul cũ alio corpe eẽ: vt cũ exiuit clauſo ſe//
pulcro: ⁊ cũ intrauit ad diſcipulos clauſis
ianuis. Et reſurrexit cũ corpe gl̾ioſo: Pri
mo qꝛ illa reſurrectio fuit exemplar nr̃e:
q̃ erit gl̾ioſa. Scdo qꝛ humilitas paſſio//
nis hoc meruit. Tertio qꝛ ſi ante reſurre
ctionẽ nõ fuit gl̾ioſum: hoc eſt factũ diſ//
pẽſatiue ad pagẽdũ myſteriũ redemptio//
nis: vt pati poſſet. Peracto ḡ illo aĩa ei
ſuã gl̾iam cõicauit. Sed tñ in ptãte beati
eſt vtrũ ſua claritas videat̾ vel nõ. Sꝫ ꝯ
qꝛ illd̾ corpꝰ erat palpabile: ḡ ⁊ corrupti//
bile. Ad hoc dꝛ q̃ corpꝰ dꝛ palpabile non
qꝛ tactui reſiſtat: vt celũ qd̾ nihil phibꝫ p
naturã eſſe incorruptibile: ſed quia ⁊ reſi//
ſtit et afficit̾ tangibilibꝫ qualitatibus: vt
corpus chꝛi. Et tale eſt quidẽ p naturam
corruptibile: ſed incorruptibile p gloriam
Et cũ corpe integro. i. habente oĩa q̃ ſũt
de v̾itate ⁊ integritate hũani corpis. Nõ
eñ pfecte ſurrexiſſꝫ ſi aliq̃d p mortẽ ceci//
diſſet qd̾ nõ ſurrexiſſet. De carne eñ ab//
lata ab eo in circũciſione dic̃ Jaco. d̾ vor.
q̃ dꝛ angelꝰ eas attuliſſe Karolo mag:
q̃ eam pmo Aquiſgrani: deinde Caroſij
collocauit. nũc aũt dꝛ eſſe rome in ecclia
que dꝛ ſancta ſctõꝝ. vnde ibi extant tales
v̾ſus. Circũciſa caro chꝛi: ſandalia clara
Ac vmbilici viget hic pciſio chara. Vnd̾
⁊ ea die ibi fit ſtatio. Sed ſubiungit q̃ qꝛ
caro eſt de veritate humane nature: credi
mus q̃ chꝛo reſurgente ad locũ ſuũ rediſt
glorificata. Hec ille. Et id qd̾ ipe credit
eſt veꝝ aliq̃ mõ: vt patebit in queſtionibꝫ.
De ſanguine etiã chꝛi veꝝ aliq̃d eẽ poſſit
in terris: infra in queſtionibus patebit.
Et ſurrexit cũ cicatricibꝫ. Primo in ſignũ
victorie. Scdo ad ꝯfirmandũ diſcipuloꝝ
fidem. Tertio vt pr̃i ſupplicans oſtendat
q̃le genꝰ mortis ſuſtinuit. Quarto vt ſcia
mus q̃ miſericordit̾ ſumꝰ adiuti. Quinto
vt in iudicio videant iniuſti q̃ iuſte dãnẽ
tur. Et in apturis vulneꝝ ſpealis ſplẽdor
apparebit. Et lꝫ ibi ſit diſcõtinuitas cor//
pis: tñ hoc p gl̾iam ibi apparentẽ recom
penſat̾. Hec oĩa ſcrũs Tho. exceptis his
q̃ de circũciſione dicta ſunt. Sed in v̾bis
eiꝰ latent pfunda q̃ vereor. Nã q̃ dr chri//
ſtũ oñdere patri cicatrices: nõ ſic intelligi
tur q̃ſi pater ignoret qd̾ filiꝰ ptulerit: ſꝫ qꝛ
ipe filiꝰ inq̃tũ hõ ad cicatrices aſpiciens
excitat̾ ad feruorẽ ſupplicãdi p nob. ſic ⁊
nos corã deo recitamꝰ nr̃as neceſſitates:
nõ vt illũ doceamꝰ: ſꝫ vt nos excitemus.
Sꝫ ꝯ: qꝛ beati nõ creſcũt neq; decreſcũt
in bona volũtate vl̾ affectõe. Solutio. ve
rum eſt in affectione ſiue fruitiõe beatifi
ca: que ſp eadem ⁊ eque intẽſa eſt: ſicut et
beatifica viſio: qꝛ toto conatu ⁊ toto poſ//
ſe bti ferunt̾ in illã charitatẽ ⁊ bonitatem
diuinã. ſed tamẽ habẽt aliq̃s volitões nõ
btificas: ſicut et aliquas intellectões: que
abeunt ⁊ adueniũt: ⁊ intendunt̾ ⁊ remittũ
tur: nõ p̾pt̾ augmentũ lumis gl̾e vl̾ chari
tatis aut gr̃e: ſꝫ maiorẽ vl̾ minorẽ conatũ
potentiaꝝ ad agendũ. Quõ etiã ſint i cor
pe chꝛi vulneꝝ apture: vtꝝ. ſ. ſic vt fuerũt i
ſepulcro. vel qꝛ loca vulneꝝ ſunt depſſio//
ra reliqua cute: nõ eſt facile dicere: licꝫ poſ
ſit vtrũq; teneri.

Quantũ ad tertiũ pncipale vidẽda ſũt
ea que reſurrectionẽ ſunt ꝯſecuta: q̃ ſunt
manifeſtatio eius et approbatio. Et q̃dez

q̄ntum ad p̄mū ſciendū eſt: q̄ lʒ diſcipli
nō debuerāt chr̄m videre reſurgētē vt di/
ctū eſt: tñ debuit eis appere. Apparuit āt
vt ex diuerſis locꝫ euāgelij colligit̃ ſepties
diuerſis pſonis ſpecialr̄: ⁊ ſemel oībus ſil.
Primo em̄ apparuit Marie magdalene
remanēti extra ſepulcrū alijs recedētibꝫ:
vt hr̄ Ioā. xx. ⁊ Mar. xvj. Scḋo eidē ma
rie magdalene cū alijs mulieribꝫ a ſepul/
cro reuertentibꝫ: qꝛ poſtq̄ viderāt chr̄m
ſecuta ē alias: ⁊ inuenit eas in itinere. Et
cū diceret eis ſe vidiſſe dn̄m: tūc chr̄s eis
apparuit dicēs: Auete. vt hr̄ Mat. xxviij
Tertio petro: ſm̄ q̄ hr̄ Lu. vl. Ubi āt ap
paruerit ei: expſſe nō hr̄. ſed tñ quia vt hr̄
Lu. vl. poſtq̄ cucurrerat ad monumentū
abijt ſecū mirās: pbabile eſt q̄ ei exiſtenti
in tali admiratiōe apparuerit. Nō āt ē pᷓ
babile qḋ dicūt q̄dā q̄ appuerit i cauerna
in qua poſt negationē fleuit: quia iā de il/
la erat egreſſus: ⁊ ad monumentū cucur/
rerat anteq̄ viderit dn̄m. Quarto appa/
ruit duobꝫ euntibꝫ in emaus: vt dr̄ Luce
vlti. Quinto decē aplís abſente Thoma:
vt hr̄ Ioā. xx. Iſte aūt q̄nq̄ apparitiōes
facte ſunt oēs in die paſce: vt patꝫ intuē
tibus euāgelia. Hoc repſentat ſacerdos i
miſſa q̄nq̄ vicibꝫ ſe vertēdo ad pplm̄: ſed
in tertia vertit ſe cū ſilentio: qꝛ apparitio
facta petro neſcit̃ qñ vl' vbi fuerit. Sexto
apparuit in octaua reſurrectōis vndecim
aplís exiſtente ibi thoma. Io. xx. Septio
petro ⁊ ſocijs ad mare tyberiadis Io. vl.
Octauo in galilea. ſ. in mōte thabor. vt pꝫ
Mat. vlti. Ubi em̄ incōplete ⁊ paucꝫ glo
riam reſurrectiōis ſue in tranſfiguratiōe
oſtēderat: ibidē illam oſtēdit oībꝫ diſcipul'
Et de iſta credit̃ loq̄ Paulus di. j. Cor.
xv. Deinde viſus eſt plus q̄ q̄ngentꝫ fra/
tribus ſimul. Sed quō tūc potuit apparu
iſſe q̄ngētꝫ fribꝫ: cū chr̄iani eſſent fere cētū
viginti tpe aſcenſionis. vt dr̄ btūs Luc. in
actibꝫ aplōꝝ. Solutio. Erāt fere centum
viginti in hierl'm: ſed qñ iſti fuerūt in gali
lea: ibi erant multo plures. Iterꝫ aūt bis
appuit in die aſcenſionis: ſemel in hierl'm
diſcipul' ꝯueſcens: ⁊ ſel' in mōte oliueti in
hora aſcenſiōis: vt hr̄ Act. j. ⁊ Heb. vlti. ⁊
Mar. vl. Primo tñ ⁊ añ oēs apparuit be
ate ṽgini: vt dicit Amb. in li. de virginibꝫ
Maria inq̄t virgo vidit chr̄m reſurgentē
et p̄ma vidit. Quia tñ iſta apparitio fuit
ſecreta: nec ṽgo eā publicauit: ideo tacēt
euāgeliſte. Nec eſt ſil'e de ea q̄ facta eſt pe
tro: qꝛ ipe erat electus teſtis chr̄i ⁊ baiulꝰ
doctrine eius: nō aūt ṽgo mater. Eſt tñ
ſciendū circa p̄dicta q̄ ſm̄ Amb. ſup Lu.
nō eſt eadē magdalena de q̄ dicit Matt.
⁊ de q̄ Io. Conat̃ aūt hoc pbare. qꝛ d̄ iſta
de q̄ Mat. narrat: dr̄ q̄ tenuit pedes chr̄i
et alij dictū eſt: noli me tangere. Hec vi/
dit angelū cū p̄mo venit: illa neminē vidit
Iſta diſcipul' dn̄m ſurrexiſſe nunciat: illa
raptū eſſe: Hec gaudet: illa plorat. Sed
tñ cōiter tenet̃ q̄ ſit eadē. Ad motiua aūt
Amb. dicit̃: q̄ eadē maria ſicut dr̄ magiſ.
hiſto. poſtq̄ vidit chr̄m in forma hortula/
ni: dū iret hoc alijs nūciare: facta eſt digꝫ:
vt cū alijs tāgeret dn̄m. Et lʒ btūs Ioā/
nes nō dicat q̄ viderit angelū qñ p̄mo ve
nit ad monumētū: tñ etiā nō negat eā an
gelum vidiſſe: ſed dicit q̄ vidit lapidē re/
uolutū: cū q̄ ſtat q̄ etiā angelū ſupſidentē
vidit: lʒ taceat euāgeliſta. Et eadē plora/
bat añ q̄ dn̄m vidiſſet: poſtea ṽo gauiſa ē
Marie ṽo cū difficl'tate ſoluit̃ illō q̄ vna
nūciat chr̄m ſurrexiſſe: alia fuiſſe raptum
Sꝫ forte dici poſſet q̄ ipa magdalena pri
mo nūciauit illū ſublatū: ſꝫ deide veniēs
ad monumētū ſcḋo cū ioāne ⁊ petro: ⁊ ibi
remanēs chr̄o viſo in forma hortulani eū
nūciauit ſurrexiſſe. Sꝫ ꝯ. qꝛ cū p̄mo venit
ad monumētū: audiuit ab angelo q̄ reſur
rexerit. Ad hoc pōt dici: q̄ ipa q̄ p̄mū vi/
dit ſublatū lapidē relictꝫ alijs mlieribꝫ nō
vltra pceſſit: ſꝫ ſtatī iuit aplís nūciare: vñ
Io. dr̄: q̄ cucurrit: iō angelū loq̄ntē nō au
diuit. vl' eiꝰ ṽba nō accepit vt ṽba angeli.
Poſtq̄ ṽo illa nūciauerat: ſuper venerūt alie
referētes ṽba angeli. Vñ qꝛ angelū ñ cog
nouit angelū eſſe: poſtq̄ ſcḋa vice cū ioan
ne ⁊ petro vēit ad monumētū ⁊ ibi flebat
ad angelos q̄rētes q̄d plorarer ſic ad hoieſ
loq̄bat̃: qꝛ etiā alijs ꝛ̄ferētibꝫ angelica ver
ba: ipa tñ nō credidit ṽba eſſe angelica: ſꝫ
dn̄m de monumēto credidit ſublatū. Vñ
res ita acta eſt. Ipſa eniꝫ venit cum alijs
dominabꝫ ad monumentū: quod patꝫ: q̄a
cum nunciabat apoſtolis dominū ſublatū
loquebat̃ in plurali dicens: ⁊ neſcimꝰ vbi

poſuerūt eū. Sed tñ ipa poꝛ alijs retroceſ
ſit: quia vbi monumentū vidit apertū et
angelū in foꝛma hoīs ſup lapidē ſedentē:
ſtatim cucurrit aplis nūciare: nec cogno-
uit angelū eſſe: lꝫ foꝛte ꝟboꝝ eiꝰ pncipiuꝫ
audiuerit. Poſt eā ꝟo venerūt alie dicen-
tes ſe angeloꝝ vidiſſe viſionē. qꝛ .ſ. viderūt
eo mō quo in ſabbato ſctō dictū eſt. Et ſic
Petrus ꝛ Joānes currētes ꝛ mlieres pꝰ
ipos feſtinātes: iteꝝ venerūt ꝛ viderūt ſe-
pulcrū vacuū ꝛ linteamina. Et deīde ce-
teris abeūtibꝫ Maria remāſit ſola: ꝛ vi-
dit duos angelos ꝛ chꝛm: ꝛ ſtatim inſecu-
ta alias dñas in via dephendit eas: ꝛ tūc
chꝛs ſcdo apparuit eis. Et lꝫ Matheꝰ vi
deaṫ dicere iſtam apparitiōeꝫ factā qñ mu
lieres a monumēto pma vice regrediebā-
tur viſo angelo: tñ vtiṫ tali modo loq̄ndi.
Uel quia iſta apparitio facta eſt in regreſ-
ſu: ꝛ ſi nō in pmo. Uel qꝛ pmus regreſſus
nō fuit ꝯpletꝰ: ſed obuiauerūt illis petrꝰ ꝛ
ioānes: cū quibꝫ regreſſi ſunt ad ſepulcrū
ꝛ deinde cū regrederenṫ nūciare alijs apo
ſtolis q̄ viderāt: dñm viderūt in via. Si
aūt dicaṫ vt dīt Amb. ꝙ fuit alia Maria:
nulla eſt difficultas: ſꝫ pmū teneṫ verius.

Quantū ad tertiū ſciendū eſt vt dīt ſan
ctus Tho. iij. par. q. lv. ꝙ chꝛs reſurrectōꝫ
ſuā debuit ꝑ argumēta declarare. nō q̄deꝫ
vt argumentū eſt ratio rei dubie faciēs fi
dem: nā talis rō ſi fuiſſꝫ ex notis: diſcipulꝭ
nō excederēt rōem humanā: ac ꝑ hoc non
ſufficienṫ ꝓbarēt reſurrectiōeꝫ q̄ humanā
ratiōeꝫ excedit. Opoꝛꝫ eñ pncipia ex eo-
dem genere aſſumi: vt dī. j. Poſt. Si aūt
fuiſſet ex ignotis: nihil notificaſſet. Iſta
ergo argumēta fuerūt (vt dicit) ſenſualia ſi
gna: q̄ etiā Ariſto. vocat argumēta. Per
que reſurrectio aſtruenda erat. vt dīt: Pri
mo quia nō erāt diſcipuli diſpoſiti ad fa-
cile illā credere. Scdo vt efficacius eſſꝫ il-
loꝝ teſtimoniuꝫ. Nec tñ ꝓpter hoc debuit
cū eis poſt reſurrectiōeꝫ ꝯtinue ꝯuerſari:
vt idē dicit: quia credere potuiſſent eū ad
huc ſecū eſſe: ꝛ ad poꝛē vitā illū ſurrexiſſe
ſed ad reſurrectiōis gl'iam aſtruendā ſuffi
ciebat freq̄nter appere: maxie a pꝛincipio:
qñ in eis habebat reſurrectiōis fideꝫ fun-
dare. Eſt aūt incertū vbi illis q̄draginta
diebꝫ fuerit: vt dīt ſanctꝰ Tho. Et idē di-
cit Mag. hiſt. de patribꝫ q̄s eduxit de lim
bo. Dicit tñ ſctūs Tho. iij. di. xxij. ꝙ illis
q̄draginta diebꝫ fuit in paradiſo terreſtri
cū animabꝫ ſctōꝝ patꝝ. Argumēta aūt il
la oia ſufficiēter oſtendebāt veritatē reſur
rectiōis. Oſtendit eñ vt idē dicit ſ. Tho.
ſe veꝝ coꝛpus .i. nō phantaſticū vel raruꝫ
habuiſſe: quia palpabile ꝛ humanū: quia
hoc videbāt: ꝛ idē numero ꝑ cicatrices et
vulnera: ꝛ animā ꝑ opa vite nutritiue: q̄a
vere comedit: ꝛ vite ſenſibilis: quia oſten-
debat ſe audire: videre: ꝛ intellectuaꝉ: diſ
ſerendo de ſcripturꝭ: ꝛ diuinitatē in mira-
culo piſciū: ꝛ aſcenſione: ꝛ ſe eſſe gl'ioſum:
intrando ianuis clauſis ꝛ euaneſcēdo. Nō
aūt eis apparuit in ſua claritate: qꝛ illā fer
re nequiſſent: ꝛ foꝛte eū aliuꝫ credidiſſent
ꝗuis hoc fecerit in tranſfiguratiōe ante
paſſionis humilitatē: ne illam deſpicerēt.
Contra: quia ſi ſpiritꝰ aſſumpſiſſet coꝛpꝰ
potuiſſet eos in iſtis decipe. Ad hoc dicit
ſctūs Tho. in. iij. ꝙ nō eſt veꝝ: qꝛ ars non
pōt equari nature: ideo opa vite nō pt ſpi
ritus in coꝛpe ita bene exercere ſicut aīa
ideoq̄ʒ ex longa ꝯuerſatiōe illum cogno-
uiſſent. Hec oia ex ſctō Tho.

Feria ſcda infra Octauas paſce Tex. euange. Luce ca. xxiiij.

Duo ex diſcipulis ieſu
ibant ipſa die in caſtel
lū qđ erat i ſpacio ſta-
dioꝝ ſexaginta ab hie
ruſalē noīe Emaus. Et ipſi loq̄-
bātur ad inuicē de his oibꝫ q̄ ac-
ciderāt. Et factū eſt dū fabula-
rentur et ſecū q̄rerent. ꝛ ipſe ie-
ſus appꝛopinq̄ns ibat cū illis.
Oculi autēꝫ illoꝝ tenebanṫ ne
eū agnoſcerent. Et ait ad illos:
Qui ſunt hi ſermones quos cō
fertis ad inuicem: ambulantes
et eſtis triſtes? Et reſpondens
vnꝰ cui nomen Cleophas dixit
ei. Tu ſolꝰ ꝑegrinꝰ es in hierl'm
ꝛ nō cognouiſti que facta ſunt i
illa his diebus? Quibus ille di-